

gøre det uden paa nogen Maade at krænke den Lov, der har skabt de fri Fattigkasser, eller komme i Strid med dens Ord eller And, og det er dette, vi have stræbt hen til ved dette Endringsforslag. Man har her i Landet blandt Embedsmændene eller Autoriteterne, de Folk, der betragte sig selv som en Slags Overklasse her i Landet og se ned paa de andre Klasser, idet de mene, at de føre Styret i Humaniterens Navn, den mærkværdige Opfattelse, at hvad der er Fattigvæsenets, skal vedblive at være Fattigvæsenets. Der er ligesom en Frygt for ikke at saa nok ind under Fattigvæsenet, og naar man endelig har faaet dem ind under Fattigvæsenet, saa frygter man ligesom for at komme af med dem igen. Og den samme Betragtning gør sig ogsaa gældende ude omkring i Kommunerne. Hvis det vedbliver at gaa, som det gaar, tror jeg, at Hartforret og alle Statterne rundt omkring i Landet ville komme til at mærke det ganske anderledes, komme til at lide langt større Skade, end hvis man gav slip paa de Penge, man her har ment at burde tilegne sig. Jeg tror, at Fattigbyrden da efterhaanden vil stige saaledes, at vi ud den Vej med smaa og sikre Skridt ville naa der til, at vi i Virkeligheden blive fattige alle sammen.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Det ærede Medlem maa ikke sige, at en Lov er ført igennem med Vold.

J. Jensen: Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt komme ind paa noget langt Gensvar til det ærede Medlem fra Hjørring (Sungersen), skønt hans Udtalelser ganske sikkert kunde friste dertil. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at det ikke var den Vej, vi skulde ind paa, at vise Folk til de fri Fattigkasser. Det er ganske rigtig, hverken jeg eller mine Meningsfæller nærer noget Duffe om, at Statshusholdningen skulde føres i denne Retning, at vort økonomiske Liv blev et saadant, at nogen skulde onske at søge til de fri eller de tvungne Fattigkasser. Tværtimod, men naar Rendsgerningen dog er den, at vi maa have disse Institutioner, og naar det drejer sig om at hde Understøttelse, mener jeg, at det er bedre, at vi hde Understøttelsen til disse Institutioner end til dem, der trænge mindre haardt. Det ærede Medlem for Nørre-Sundby (A. N. Sørensen) fremdrog nogle af mine Udtalelser, ganske vist i den Form som passede ham, og lagde, at jeg derved havde ført Bevis for, at Landbruget var trængende. Jeg skal erkende, at jeg lagde,

at Landbruget var trykket, men jeg erkender ikke at have udtalt, at der var nogen Nøds-tilstand til Stede for Landbruget. Naar jeg omtalte, at Befolkningen gik fra Landet ind til Byerne, hænger det for en stor Del sammen med, at de paa Landet have faaet Maskiner og andre Instrumenter, hvorved der kan spares en Del Arbejdskraft, som tidligere har været anvendt. Det behøver ikke at hænge sammen med, at Landbruget som saadant nu skulde være i Stand til at ernære færre Folk. Jeg tror ikke, at det er saaledes, men jeg pegede paa et Forhold, som i særlig Grad medfører Tilstrømning fra Landet til Byerne, og det er nemlig det, at Kapitalen efterhaanden har faaet stærkere og stærkere Greb i Landbruget. Dog, det Forhold gik det ærede Medlem udenom. Han omtalte saaledes heller ikke mine Bemærkninger om, at man skulde effektivt arbejde for at saa Hentesøden saaledes med, at Kapitalen ikke thngede med samme Vægt paa det arbejdende Landbrug, som den gør for Øjeblikket. Jeg skal imidlertid ikke komme dybere ind paa dette i Dag. — Jeg bliver dog nødt til endnu at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Hjørring (Sungersen) i Anledning af hans Udtalelser om Københavnerens særlige Stilling. Jeg maa da først værges mig imod at have sagt noget, som ikke forholder sig rigtig. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde sagt, at Københavnerne betalte 30 Kr. i Stat pr. Individ. Det har jeg ikke sagt, det vilde ikke være rigtig. Jeg har sagt, at Københavnerne bruger til sine ordinære Udgifter ca. 30 Kr. pr. Individ. Vor Stat er knap saa stor, vore Indtægter af Statterne ere 25—26 Kr. pr. Individ; jeg bemærker dette for ikke at græbes i en Fejltagelse, hvori jeg ikke har gjort mig skyldig. Saa siger det ærede Medlem, at hvis de ude paa Landet havde det saaledes som Folk i København, at alle Indtægter under 800 Kr. vare skattefri og alle andre kun skulde betale 3 pCt. i Stat, skulde de være himmelglade og meget vel tilfredse. Det varest hans Mening en storartet Stilling, man har her, at Folk med 2—300,000 Kr. aars Indtægt kun svare 3 pCt., og at en Indtægt af 800 Kr. svare det samme, ja, at den egentlig kun svarer Stat af 200, idet de første 600 Kr. ere skattefri. Men det med ere vi jo ikke særdige. Vi Københavnerne vilde ikke bellige os, hvis disse 3 pCt. vare vor eneste Bøstafning, men det er det ikke. En Mand, som her bebør en 2—3 Børelers Lejlighed, svarer desuden 13—14 Kr. i Areal- og Grundstat, og kommer man op til en lidt større Lejlighed, blive disse indirekte Statter endnu større, og derfor